

1

9^e JAARGANG • JANUARI 2024
WWW.VOLGMIJ.NL

VOLG MIJ!

Tijdschrift voor geloofsopbouw

5 : **Uitdagingen
voor jonge
Christenen**

13 : **Geloof voor
pasbekeerden:
de erfzonde**

25 : **De verrekijker
van de duivel**

Inhoud

■ Jezus Christus:	
Christus' gebed tot de Vader (5)	4
■ Bijbel praktisch	
Uitdagingen voor jonge Christenen	5
Geloof voor pasbekeerden: de erfzonde.....	13
Het doel heiligt de middelen!?	19
■ Aan de Slag:	
Puzzel	18
Actueel	23
Ogenblik	24
■ Huwelijk & Gezin	
Vriendschap, partnerkeuze, relaties - wat zegt de Bijbel ons?	10
■ Bijbelstudie	
Filippenzen	12
Bijbelstudie Markus (16)	20
■ Om over na te denken:	
De verrekijker van de duivel	25
■ De Gemeente:	
Taken voor jongeren in de samenkomsten	27
■ Goede boodschap	
De doodzieke graaf	32

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Redactie:

E-mail: volgrij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© AdobeStock
© Billionphotos
© Wikipedia
© Pixelio

Layout:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de, Haiger

Bladzijde 1 © Photocreo Bednarek
Bladzijde 5 © ra2 studio
Bladzijde 7 © batke82as
Bladzijde 8 © oz
Bladzijde 12 © BillionPhotos.com
Bladzijde 13 © RobertoM

Bladzijde 15 © Cmon
Bladzijde 16 © Bashkatov
Bladzijde 19 © pexels
Bladzijde 23 © Prazis Images
Bladzijde 25 © MAK
Bladzijde 26 © Andy Dean

Bladzijde 26 © goldpix
Bladzijde 27 © Rido
Bladzijde 28 © Rade Fotodesign
Bladzijde 29 © pab_map
Bladzijde 31 © naka
Bladzijde 32 © Romolo Tavani

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!
Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar. Abonnement is gratis;
geef daarom gerust een abonnement weg!

Giften om dit werk mogelijk te maken kunnen worden
overgemaakt naar: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v. Stg Uit
het Woord der Waarheid (ANBI).

Ter indicatie: de vroegere abonnementsprijs van €18,95 p.j.
was niet kostendekkend.

Graag jaarlijks een gift voor 10 januari overmaken (o.v.v.
'gift Volg Mij'), zodat we weten dat je je abonnement wilt
blijven ontvangen, of een mail naar secr@uhwdw.nl dat je
het abonnement graag blijft ontvangen maar het financieel
niet kunt steunen.

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de
Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Beste lezer,

Gods rijke zegen voor 2024 toegewenst!

Nu ik deze regels schrijf, is het jaar 2023 zo goed als afgelopen.

Aan de hand van Deuteronomium 8 wil ik een paar gedachten doorgeven.

God wil dat we terugkijken:

1. Op heel de weg, waarop de HEERE ons geleid heeft.
2. Waar Hij ons beproefd heeft.
3. Waar Hij ons tegenkomen moest.
4. Waar Hij ons opvoedde en/of onderwees.
5. Hoe Hij voor ons zorgde in elk opzicht.
6. Waar vertrouwden wij op eigen kracht en prestaties?

God wil dat we vooruitkijken:

1. Hij wil dat wij Hem in gedachten houden.
2. Hij wil ons het goede einddoel voor ogen houden.
3. Hij wil, dat we nu al onze zegeningen (voor ons in de hemelse gewes-
ten, zie o.a. Ef. 1) genieten en dat die ons leven bepalen.
4. Hij wil ons nu al ermee verzadigen.
5. Het beste komt nog!

In dit opzicht wil Volg Mij! ook in 2024 geestelijke hulp voor ons geloofsleven
bieden.

Hartelijke groeten,

Udo

'Ik heb hun Uw woord gegeven, en de wereld heeft hen gehaat, omdat zij niet van de wereld zijn, zoals ik niet van de wereld ben' (Johannes 17:14).

In Zijn gebed tot de Vader vroeg de Heere eerst iets voor Zichzelf (vs. 1-5), en daarna voor Zijn discipelen, waarbij Hij Zich distantieerde van Judas, de zoon van het verderf (vs. 6-19). Veel aspecten van dit tweede deel van Zijn gebed – inclusief onze dagtekst – zijn van toepassing op de gelovigen van nu, die discipelen van Christus zijn. In het derde deel van Zijn gebed bad Christus namelijk voor hen die door de dienst van de apostelen zouden geloven, en daaronder zijn dus ook de gelovigen van nu. De Heere Jezus was gericht op Zijn komende heerlijkheid evenals op onze toekomst met Hem. Hij maak-te ook een tegenstelling tussen wat van God is – 'Uw Woord' – en wat verbonden is met het systeem van deze wereld dat vijandig is tegenover God. Hoe wezenlijk is het dus dat gelovigen gebruikmaken van deze wonderbaarlijke goddelijke bron, om goed toegerust te zijn, zodat zij kunnen standhouden in deze wereld. 'Uw Woord' benadrukt de relatie met de Vader, want het openbaart wie Hij is, en het gaat over Hem en komt van Hem. De Vader communiceert erdoor met ons. (Dit kan natuurlijk niet losgemaakt worden van Christus, het levende Woord, of van de levendmakende bediening van de Heilige Geest.)

Christus' gebed tot de Vader

5

In dit gebed zien we een verbazingwekkende volmaaktheid, want Christus zegt hierin zevenmaal 'Ik heb' (of: 'heb ik'):

1. 'Ik heb U verheerlijkt op de aarde' (vs. 4).
2. 'Ik heb het werk volbracht dat U Mij gegeven hebt om te doen' (vs. 4).
3. 'Ik heb Uw Naam geopenbaard aan de mensen die U Mij uit de wereld gegeven hebt' (vs. 6).
4. 'De woorden die U Mij hebt gegeven, heb ik hun gegeven' (vs. 8).
5. 'Hen die U Mij gegeven hebt, heb ik bewaard' (vs. 12).
6. 'Ik heb hun Uw Woord gegeven' (vs. 14).
7. 'heb ook ik hen in de wereld gezonden' (vs. 18).

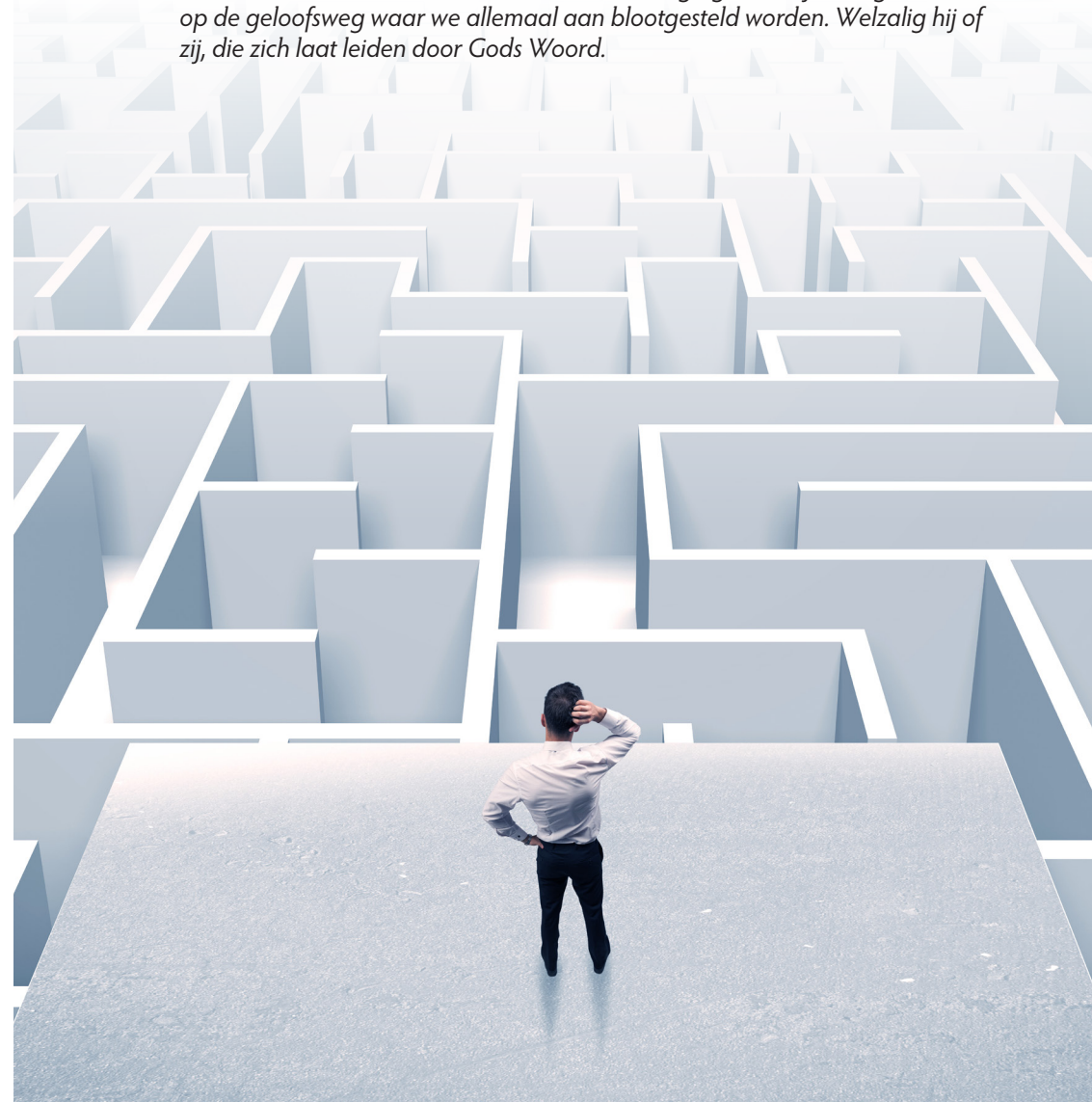
Alles is zeker gesteld in deze zeven 'Ik heb'-uitspraken. Prijs Zijn naam!

A.E. Bouter

Uitdagingen

voor jonge Christenen

Als Christen hebben we te maken met veel uitdagingen. Er zijn ook gevaren op de geloofsweg waar we allemaal aan blootgesteld worden. Welzalig hij of zij, die zich laat leiden door Gods Woord.

Paulus schrijft aan de Kolossenzen: 'Zoals u dan Christus Jezus, de Heere, hebt aangenomen, wandel in Hem, geworteld en opgebouwd in Hem, en bevestigd in het geloof, zoals u onderwezen bent; wees daarin overvloedig, met dankzegging. Pas op dat niemand u als buit meeslept door de filosofie en inhoudsloze verleiding, volgens de overlevering van de mensen, volgens de grondbeginselen van de wereld, maar niet volgens Christus. Want in Hem woont heel de volheid van de Godheid lichamelijk' (Kol. 2:6-9).

En tegen de Korinthiërs zegt hij: 'Want als er iemand komt die een andere Jezus predikt, die wij niet gepredikt hebben, of als u een andere geest ontvangt dan die u ontvangen hebt, of een ander Evangelie, dat u niet aangenomen hebt, dan verdraagt u dat best' (2 Kor. 11:4).

Voor ik de aandacht op de gevaren vestig die we op onze geloofsweg kunnen tegenkomen, moeten we twee dingen vasthouden:

1. Niet onze pogingen om te mijden wat verkeerd is bewaren ons, maar het kennen van de stem van de Goede Herder (zie Joh. 10:27). We kunnen God alleen eren en werkelijk nuttig zijn, als we in praktische gemeenschap met de Heere Jezus leven. De Heere spreekt daarom van het 'in Hem blijven' - dat bewaart ons voor een verkeerde weg. Hij zegt: 'Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen' (Joh. 15:5).

2. Als we ons bezighouden met het kwade, worden we verontreinigd. Het is niet noodzakelijk het kwade tot in detail te kennen om het af te wijzen. Hier moeten we ons laten gezeggen: '...en Ik wil dat u wijs bent wat het goede betreft, maar ook oprecht wat het kwade betreft' (Rom. 16:19).

Bijbelvertalingen

Er zijn enkele vertalingen van de Bijbel die niet nauwkeurig zijn, maar een vermenging van vertaling, verklaringen en commentaren. Er worden soms delen in de tekst geplaatst, waarvan niet één woord in de grondtekst staat. De lezer kan zo niet meer duidelijk zien wat werkelijk Gods Woord is. Zo'n toevoeging kan leiden tot menselijke interpretaties, die onjuist kunnen zijn.

Zo'n vertaling lezen is niet hetzelfde als een goede, grondtekstgetrouwe vertaling. Paulus schreef aan zijn mededienstknecht Timotheüs: 'Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God toebehoort, volmaakt zou zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust' (2 Tim. 3:16-17). Wie op deze woorden let, zal de grondtekst in eerbied voor God zo precies en begrijpelijk mogelijk vertalen, omdat het gaat om Gods Woord.

Liederenschat

'Laat het woord van Christus in rijke mate in u wonen, in alle wijsheid; on-

derwijs elkaar en wijs elkaar terecht, met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen. Zing voor de Heere met dank in uw hart' (Kol. 3:16; zie ook Ef. 5:19).

Dit vers laat ons zien dat wij bij lofzangen en geestelijke liederen beseft veeleisend zouden moeten zijn. Dichterlijke vrijheid heeft duidelijke grenzen. Wat we zingen moet in overeenstemming zijn met Gods Woord. Na de opstanding van onze Heere en het getuigenis, 'dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft' (zie Hand. 2:36), behoren wij Hem deze majesteitstitel (Heere) (Grieks *kyrios*) te doen toekomen. Ontbrekende eerbied en een kameraadschappelijke aanspreekvorm komen niet overeen met de werken van Gods Geest, waarvan de Heere zelf zei: 'Die zal Mij verheerlijken' (Joh. 16:14).

Hier gaat het niet om persoonlijke smaak. Liedteksten kunnen qua leer

fout zijn en de eerbied voor God missen. Ze kunnen een verkeerd begrip van aanbidding tonen. Ook kunnen ze oppervlakkig zijn door bepaalde Christelijke woorden te gebruiken of gevoelens aan te spreken, zonder geworteld te zijn in Gods woord. De liederen die we zingen hebben invloed op ons en op onze opvattingen. Daarom is het nodig de Bijbel als maatstaf te gebruiken bij het beoordelen van liederen.

Laat ons ook niet vergeten: een gemeenschappelijke liederenschat verbindt degenen die deze liederen kennen en zingen. Natuurlijk mag men nieuwe leren. Maar af en toe krijg je de indruk dat in deze tijd naar de nieuwste en meest actuele liederen wordt 'gejaagd'. De evangelische muziekmarkt onderscheidt zich in vele opzichten niet meer wezenlijk van de seculiere (oftewel wereldse). Wij hebben geen liederen nodig die trends en daarmee de tijdgeest volgen, die scheiding aanbrenge tussen jong en oud, maar werkelijk 'geestelijke liederen'. Laat ons het muzikale erfgoed waarderen als een bezit dat we met elkaar delen.

Literatuur

Paulusschreef aan Timotheüs: 'En wat u van mij gehoord hebt onder vele getuigen, vertrouw dat toe aan trouwe mensen die bekwaam zijn om ook anderen te on-

derwijzen' (2 Tim. 2:2). Veel van deze trouwe mensen hebben wat ze door de genade van God hebben geleerd in boeken vastgelegd. Deze kunnen we vandaag met geestelijke winst lezen. Deze boeken vervangen niet de Bijbel, maar ze leiden ons naar haar toe, maken haar waardevol voor ons en ontsluiten onze harten.

Ook sommige biografieën die ons van zulke personen ter beschikking staan, zijn opbouwend. Daarbij sluit het volgende Bijbelvers aan: 'Denk aan uw voorgangers, die het Woord van God tot u gesproken hebben. Let op de uitkomst van hun levenswandel, en volg hun geloof na' (Hebr. 13:7).

Helaas zijn er echter ook veel boeken op de Christelijke markt die ons weg-leiden van een eenvoudige navolging. Voor een deel bevatten ze dwalingen,

'die de genade van onze God veranderen in losbandigheid' (Jud. 1:4). Zulke boeken geven ons geen inzicht in de rijkdom van Gods genade en de geestelijke zegeningen die wij van de Heere hebben ontvangen.

Plaats van man en vrouw

In het denken van de niet-christelijke wereld worden de sociale verschillen tussen man en vrouw meer en meer afgeschaft. Maar Gods Woord zegt duidelijk over de mens: 'mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen' (zie Gen. 1:27; 5:2). De verscheidenheid van man en vrouw is door God gewild – niet alleen in biologisch opzicht. Accepteren we deze door God gegeven ordening?

In de maatschappij en helaas ook in enkele Christelijke kringen wordt deze ordening steeds minder in acht genomen of zelfs verworpen. Wie instaat voor de Goddelijke ordening, moet er rekening mee houden te worden gebrandmerkt als iemand die 'op het verleden is gericht'. Daarbij is Gods wil overduidelijk. Hier een paar voorbeelden: 'Ik wil dan dat de mannen op alle plaatsen bidden ...' (1 Tim. 2:8). 'Een vrouw moet zich laten onderwijzen in stilheid, in alle onderdanigheid' (1 Tim. 2:11). 'Laten uw vrouwen in de gemeenten zwijgen. Het is hun immers niet toegestaan te spreken, maar bevolen onderdanig te zijn, zoals ook de wet zegt' (1 Kor. 14:34). Of met betrekking tot het huwelijk: '... want de man is hoofd van de vrouw, zoals ook Christus Hoofd van de gemeente is; en Hij is de Behouder van het lichaam' (Ef. 5:23).

Helaas wordt de verkeerde houding van de vrouwen voorafgegaan aan het te kort schieten van de mannen. Dit geeft ons echter niet het recht de plaats te verlaten die ons door God is toegewezen. Paulus schreef aan de Kolossenzen: 'En zeg tegen Archippus: Let op de bediening die u aangenomen hebt in de Heere, dat u die vervult' (Kol. 4:17). Hebben niet juist de broeders zo'n goede raad, zo'n vermaning nodig om hun verantwoordelijkheid (in het openbaar) in acht te nemen? Als op een jeugdclub de jonge broeders aanhoudend zwijgen, kan het niet de juiste oplossing zijn dat de deelname van de jonge zusters des te levendiger wordt – dan moeten de broeders eens wakker geschud worden.

We moeten ons niet door de tijdgeest laten beïnvloeden: God zal Zijn zegen gebieden als we ons aan Zijn ordening houden en ons daarin verheugen.

Slotakkoord

We hebben enkele punten besproken die ons persoonlijk en gemeenschappelijk geloofsleven kunnen ondergraven. Dat betekent: het langzaam kunnen veranderen in de verkeerde richting. Paulus schreef aan Timotheus: 'Geef acht op uzelf en op de leer' (1 Tim. 4:16). In de brief aan de Hebreëen staat: 'En laten wij op elkaar letten door elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken' (Hebr. 10:24). Beide zijn noodzakelijk: zowel op onszelf als op elkaar letten, om ons wederzijds te bemoedigen de Heere trouw na te volgen.

We hebben de keus welke vertaling we gebruiken, welke liederen we zingen (ook persoonlijk onder elkaar), naar welke muziek we luisteren, wat we lezen, waarmee we ons bezighouden en hoe we jeugdwerk verrichten. Wie zich in alle opzichten aan Gods Woord houdt, zal gezegend zijn.

Tobias Walker

'GEEF ACHT OP UZELF EN OP DE LEER'

1 Tim. 4:16

Vriendschap, partnerkeuze, relaties - wat zegt de Bijbel ons?

Deel 1: Vertrouw erop dat de Heere het beste voor je heeft!

In deze korte serie zou ik graag (jonge) gelovigen willen bemoedigen die graag zouden trouwen, maar die ermee worstelen hoe dat moet, wat Gods Woord erover zegt, en hoe ze duidelijkheid moeten krijgen wie de juiste vrouw (of man) voor hen is. Dat zijn worstelingen waar bijna alle getrouwde Christenen ook doorheen zijn gegaan, en daarom zou ik je allereerst willen vragen: durf je erop te vertrouwen dat jouw Redder en Heere het beste met je voor heeft? Dat Zijn plan volmaakt is? En dat het altijd loont om je vertrouwen op Hem te stellen?

In Jeremia 29:11 staat: *'Ik immers, Ik ken de gedachten die Ik over u koester, spreekt de HEERE. Het zijn gedachten van vrede en niet van kwaad, namelijk om u toekomst en hoop te geven.'* Ik ben me ervan bewust dat deze tekst in een andere context staat, in verbinding met Israël. Maar zou God voor ons vandaag de dag andere gedachten hebben? Gedachten van onvrede, schadelijke gedachten zonder hoop en perspectief? Nee toch zeker!

Het is goed dat we daarvan als Christenen allemaal doordrongen zijn. Want ons hart is maar al te gauw geneigd om te twijfelen aan Zijn liefdevolle plannen en gedachten met ons. Zijn weg is de beste, altijd. Zijn tijd is de beste, altijd!

Als we geen vertrouwen in Hem hebben, zullen we ons niet aan Zijn leiding toevertrouwen; dan zullen we zelf onze weg uitstippelen, onze gedachten de vrije loop laten en onze eigen plannen smeden. Misschien dat we dan aan het eind nog even graag om Zijn goedkeuring vragen – maar ondertussen doen we toch waar we zelf zin in hebben. Dát kan geen weg van zegen zijn. Daarom wil ik je er allereerst toe aansporen: vertrouw helemaal op de Heere!

Wentel uw weg op de HEERE en vertrouw op Hem: Hij zal het doen.

(Ps. 37:5)

Ja, we mogen onze hele levensweg toevertrouwen aan Hem. Daar is energie voor nodig. Gods Woord spreekt niet voor niets over 'wentelen', d.w.z. dat je je kracht gebruikt om iets van jezelf weg te rollen naar Hem toe.

Maar in Spreuken 16 lezen we dat we niet alleen onze levensweg met kracht van onszelf moeten 'wegrollen' naar Hem toe; nee, ook onze werken: alles wat we doen, hoe we het doen, met welk doel we het doen... al onze werken moeten we van onszelf 'wegrollen' naar Hem toe. Onze werken moeten we niet uit eigen gedachten, plannen en kracht doen: *'Een mens heeft overleggingen in het hart... Al zijn wegen zijn iemand zuiver in zijn eigen ogen, maar de HEERE toetst de geesten. Wentel uw werken op de HEERE, en uw plannen zullen bevestigd worden'* (Spr. 16:1-3).

Zou dat niet ook gelden voor deze keus in ons leven? Het is de keus die, wat ons aardse leven betreft, de belangrijkste is. Verkeerde keuzes op dit vlak hebben al zó vaak dramatische gevolgen gehad; en keuzes in afhankelijkheid van de Heere hebben grote zegen bewerkt.

Daarom: vertrouw op de Heere met je hele hart, en steun niet op je eigen inzicht! Ken Hem in al je wegen, en Hij zal je leiden. Hij heeft het beloofd! Lees het maar na in Psalm 32:8 en Spreuken 3:5-7.

Wordt vervolgd.
Erwin H.W. Luimes

Filippenzen

Jazeker, ik acht ook alles schade te zijn om de uitnemendheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heer, om Wie ik de schade van alles heb geleden en het als vuilnis acht, opdat ik Christus mag winnen.

Filippenzen 3:8 (Telos-vertaling)

Filippenzen ('liefhebbers van paarden' of 'van de race') is een pastorale brief, bemoedigend en verfrissend. Hij is geschreven aan gelovigen die getroffen waren door armoede, maar die desondanks een toegewijde genegenheid voor Paulus hadden behouden sinds ze elf jaar eerder door zijn arbeid tot bekering waren gekomen.

De brief stelt de ware Christelijke ervaring voor als een renbaan die naar de heerlijkheid van God leidt. Paulus is zelf het voorbeeld van deze ervaring, en hoewel de apostel in de gevangenis zit, is zijn hele brief doortrokken van zijn levendige en toch vredige vreugde. Het geheim is eenvoudigweg dat Christus op praktische wijze alles voor hem is in het leven:

- in hoofdstuk 1 – Christus zijn drijfveer;
- in hoofdstuk 2 – Christus zijn voorbeeld;
- in hoofdstuk 3 – Christus zijn oogmerk;
- in hoofdstuk 4 – Christus zijn kracht.

Hoofdstuk 2 bevat een schitterende verklaring van de grootsheid van de gewillige vernedering van de Heere Jezus, van de plaats van de hoogste heerlijkheid tot die van het diepste lijden en de vloekdood. Daarna volgt Gods prachtige reactie, dat Hij Hem als Mens verhoogt tot de plaats van de uiterste verhevenheid (vs. 5-11).

Nu zo'n Persoon het voorwerp is van de liefde en bewondering van de apostel Paulus, verdraagt hij niet slechts geduldig alle tegenslagen, maar verheugt hij zich erin om elk van deze situaties te beschouwen als een gelegenheid voor vollere zegen en grotere heerlijkheid voor de Heere Jezus.

Deze grote geloofsoverwinning maakt deze brief bijzonder waardevol, omdat wij aangemoedigd worden tot zo'n zelfde geloof in onze eigen zielen.

Leslie M. Grant

Geloof voor pasbekeerden: de erfzonde

Zijn wij vanaf de geboorte al slecht?

Dat de mens zondigt is ook vandaag nog voor (bijna) iedereen duidelijk. We zien zo veel fouten bij onszelf en bij anderen dat men nauwelijks kan ontkennen dat de mens zondigt. Wie de Bijbel als Gods Woord gelooft, weet ook waar de zonde vandaan komt. Adam en Eva hebben als eersten gezondigd toen ze van de vrucht van een boom hebben genomen en gegeten, hoewel God het hun uitdrukkelijk had verboden (Gen. 3:1-7).

Nu hoor je soms: ieder mens sinds Kaïn, de eerste nazaat van Adam en Eva, is vanaf de geboorte slecht. Hij wordt als zondaar geboren. Klopt dat? Dan is men toch onvermijdelijk aan het oordeel van God uitgeleverd, eenvoudig omdat men een zondaar is, zo is de conclusie!

Gods Woord – niet menselijke gedachten

We willen antwoorden in Gods Woord zoeken. Want wat men uit de mond van mensen hierover hoort, heeft met Gods Woord vaak niets te maken. Zelfs theologen en kerkelijke vertegenwoordigers staan vaak afwijzend tegenover wat God Zelf uitdrukkelijk of indirect over zulke vragen zegt. Omdat de vraag over de erfzonde nauw is verbonden met de reformatie, wordt er tegenwoordig van tijd tot tijd over gediscussieerd. Een evangelische theoloog schreef hierover: 'Goed, dat de betekenis van zijn zondeleer intussen is verbleekt' – het gaat om de kerkvader Augustinus die over de erfzonde heeft geschreven. 'Voor de opvatting dat

de zonde zich door seks en geboorte voortplant, is er geen bewijs in de Bijbel', zo schrijft de theoloog verder.

Laten we kijken naar wat er werkelijk in de Bijbel staat. De apostel Paulus schrijft: 'Daarom, zoals door één mens de zonde in de wereld is gekomen, en door de zonde de dood, en zo de dood over alle mensen is gekomen, in wie allen gezondigd hebben' (Rom. 5:12). De apostel laat dus duidelijk zien dat de ene mens heeft gezondigd: Adam. Daardoor is de zonde in de wereld gekomen en als gevolg van de zonde de dood. Want God had tegen Adam gezegd: '...maar van de boom van de kennis van goed en kwaad, daarvan mag u niet eten, want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker sterven' (Gen. 2:17).

OORDEEL

Zonde leidt tot de dood – bij alle mensen

God heeft de mens 'zeer goed' geschapen. Als Adam en Eva niet zouden hebben gezondigd, zouden ze niet zijn gestorven (Gen. 2:17). Door de ongehoorzaamheid van Adam, door zijn zonde is dat veranderd, want hij bracht voor alle mensen de dood. 'Want zoals door de ongehoorzaamheid van de ene mens velen als zondaars aange-merkt worden...' (Rom 5:19) ...Omdat

alle mensen gezondigd hebben, is ook de dood over alle mensen gekomen (Rom. 5,12). Dat is de beslissende aanwijzing: het feit dat tot nu toe ieder mens moest sterven, toont dat deze zondigheid over elk mens is gekomen.¹ Hoe is dat gebeurd? Door afstamming, door geboorte. Johannes laat in zijn Evangelie zien dat men de zondige natuur bij de geboorte erft, terwijl men daar tegenover niet door bloedverwantschap, menselijke inspanningen en menselijke kracht een kind van God kan worden (Joh. 1:13; 3:6).

Daar komt bij dat deze zondige natuur ertoe leidt dat elk mens zondigt en gezondigd heeft. Daarmee is de dood over elk mens gekomen 'omdat ze allen gezondigd hebben' (Rom. 5:12).

Ook de Heere Jezus bevestigt dat in-

¹ Er zijn twee mensen die niet zijn gestorven: Henoch en Elia. Het feit dat ze niet moesten sterven, lag echter niet aan hen, want ook zij waren oorspronkelijk zondaars. God heeft door een wonder ingegrepen, zodat zij niet stierven.

direct als Hij zegt: 'Wie Mijn Woord hoort en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, die heeft eeuwig leven en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven' (Joh. 5:24). Met andere woorden: Wie niet in Hem gelooft, is nog in het rijk van de dood, de zonde. Dat zijn alle mensen vanaf de geboorte.

Zondaren vanaf de geboorte

Wij houden dus vast: vanaf de geboorte kleeft de zonde aan ons: 'Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren, in zonde heeft mijn moeder mij ontvangen' (Ps. 51:5). Als zodanig behoren we tot het rijk van de dood (Ef. 2:1-2). Wij zijn vanaf de geboorte zondaren, omdat wij een zondige natuur hebben (verg. Gal. 2:15; Ef. 2:3). Ze is van Adam op alle volgende geslachten overgegaan. Dat zegt God, en daarom houden we dat ook vast.

Verantwoordelijk voor de zondige natuur?

Nu mag men tegenwerpen: maar ik kan er toch niets aan doen dat ik door geboorte de zondige natuur heb ontvangen. Juist! Daarom wordt niemand veroordeeld omdat hij een zondige natuur heeft. 'En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken' (Op. 20:12). Het oordeel over de ongelovige mensen betreft hun daden, hun werken, niet hun natuur.

Het feit dat een mens zondigt, kan hij niemand anders in de schoenen schuiven. Hij is voor zijn dagelijks leven persoonlijk verantwoordelijk. En als de mens zondigt, is hij het die deze zonde begaat, niet Adam, niet Eva en ook niet zijn ouders. God bestraft de mens ech-

ter niet vanwege zijn zondige natuur. Hij oordeelt hem voor het feit dat hij de zonde doet en de zonde toestaat om vat op zijn leven, te krijgen. Daarvoor is hij zelf verantwoordelijk. De mens zondigt, niet zijn natuur.

God zij dank! Hij heeft een uitweg uit deze hachelijke situatie gegeven. Daarvan hebben we in Johannes 5 al gelezen. Wie in de Heere Jezus gelooft, wie Zijn Woord hoort en aanneemt, wordt gered en komt niet in het oordeel, maar is overgegaan in het leven. Voor zo iemand is Jezus Christus zijn of haar Redder. Die mag weten: De Heere Jezus is aan het kruis gegaan en heeft de straf voor mijn zonden op Zich genomen. Door het geloof in Hem heb ik van God een nieuw leven ontvangen, eeuwig leven. Dit leven is goddelijk leven, dat niets anders kan en wil dan God verheerlijken.

De erfzonde bestaat!
Ter afsluiting: ja, deze 'erfzonde' bestaat. Dus elk mens heeft de positie van zondaar van de ouders geërfd. De zondige natuur wordt van ouder op

kind doorgegeven. Daar kunnen we niets aan doen. Maar daarnaast moeten we toegeven dat we zondigen en liegen, bedriegen, lasteren, hebzuchtig en ongehoorzaam zijn enz. Dat doet ons inzien dat we voor God niet kunnen bestaan. Als we God dan vragen hoe we kunnen worden gered, toont Hij ons in Zijn Woord, de Bijbel, dat Hij Jezus Christus als Redder heeft gegeven. We moeten Hem persoonlijk aannemen om te worden gered. Daardoor ontvangen we vergeving van zonden.

God echter heeft ons daarmee niet alleen onze zonden vergeven. Hij heeft ook een oplossing voor de zondige natuur geschonken. Deze zondige natuur kan God niet 'vergeven'. Hij moet ze veroordelen. Dat heeft Hij gedaan,

toen de Heere Jezus aan het kruis is gestorven. Toen de heilige God Christus veroordeelde, heeft Hij ook in Hem de oude natuur van hen die in Hem zouden geloven veroordeeld (Rom. 8:3). En toen de Heere Jezus stierf, stierf naar Gods beoordeling ook onze oude mens in Hem. Daarom kan de apostel Paulus in Romeinen 6:8 schrijven: 'Als wij nu met Christus gestorven zijn' (Rom. 6:8), en: 'Wij, die met betrekking tot de zonde gestorven zijn' (Rom. 6:2). Omdat wij met Christus gestorven zijn, zijn wij vrijgesproken van de zonde (Rom. 6:7). Zo is er voor ons nu geen verdoemenis meer, omdat we in Christus Jezus zijn. Daarmee zijn allen die Jezus Christus als Redder hebben aangenomen veilig voor het oordeel van God.

Manuel Seibel

Wie Mijn woord hoort en Hem gelooft die Mij gezond heeft, die heeft eeuwig leven en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven.

Johannes 5:24

Het Markusevangelie – Een Bijbelstudie voor jonge Bijbellezers

Ook deze keer is het goed om eerst hoofdstuk 16 van het Markus-evangelie te lezen in je Bijbel.

Indeling

Een eerste overzicht

- Het lege graf (16:1-8)
- De eerste getuigen van de opstanding (16:9-13)
- De Opgestane Heere en Zijn discipelen (16:14-20)

Inhoud

Een korte samenvatting van de wezenlijke inhoud

Drie vrouwen willen na de sabbat van de Joden het lichaam van de Heere Jezus balsemen. Als ze bij het graf komen, stellen ze vast dat het geopend is (vers 1-4). Een 'jongeman' (een engel) vertelt de vrouwen dat de Heere Jezus opgestaan is en geeft hun de opdracht deze boodschap door te geven (vers 5-8). De eerste persoon aan wie de opgestane Heere verschenen is, is Maria Magdalena (vers 9-11). Daarna vermeldt Markus kort de verschijning van de Heere aan de twee op weg naar Emmaüs (vers 12,13). De Heere geeft Zijn discipelen de opdracht om met de boodschap van het Evangelie in heel de wereld heen te gaan (vers 14-18). Daarna wordt de Heere in de hemel opgenomen, van waaruit Hij verder 'meewerkt' aan het werk van Zijn discipelen (vers 19,20).

Vragen over de tekst

Om na te denken over wat je hebt gelezen. De antwoorden staan in het volgende nummer

1. Wie vertelt de vrouwen over de opstanding van de Heere Jezus?
2. Waarom wordt in de opdracht aan de vrouwen de discipel Petrus apart genoemd (vers 7)?
3. Wat is de reactie van de discipelen op de boodschap van Maria Magdalena en de 'Emmaüsgangers'?
4. Waarom moet de Heere de discipelen 'verwijten', als Hij aan hen verschijnt?
5. Waarom is de laatste zin ('Maar zij gingen overal heen om te prediken, en de Heere werkte mee en bevestigde het Woord door de tekenen die erop volgden.') een mooie, treffende slotzin, juist voor het Markusevangelie?

Woordstudie: Maria

In dit gedeelte nemen we een bepaalde uitdrukking wat nauwkeuriger onder de loep

De naam Maria was toen (net als nu nog) een veel gebruikte naam. Zes vrouwen in het Nieuwe Testament dragen deze naam. Daarom is het goed als je ze uit elkaar kunt houden. Hier een korte lijst:

- Maria, de moeder van Jezus
- Maria, de moeder van de discipel Jakobus, genoemd 'de kleine' (Mark. 15:40 – er is meer dan één Jakobus in het Nieuwe Testament. Zou dat niet wat voor jou zijn, dat te onderzoeken?) Zij was de vrouw van Klopas (Joh. 19:25), die ook Alfeüs genoemd wordt (Matth. 10:3; Mark. 3:18; Luk. 6:15)
- Maria van Bethanië
- Maria Magdalena, een vrouw uit Magdala, uit wie de Heere Jezus zeven demonen uitgedreven had (Luk. 8:2)
- Maria, de moeder van Johannes Markus, een zus van Barnabas (Hand. 12:12)
- Maria, een zuster in het geloof in Rome (Rom. 16:6)

Juist de persoon van Maria Magdalena maakt duidelijk hoe belangrijk het is om zich aan Gods Woord te houden en geen ruimte te bieden aan menselijke fantasie. Sommigen zeggen dat Maria Magdalena de 'zondares' uit Lukas 7 is. Dus een vrouw met een onzedelijke levenswandel. Maar geen enkele van de gedeeltes over Maria Magdalena laat deze conclusie toe. Veel erger zijn de beweringen (die je misschien ook al op school gehoord hebt), dat Maria Magdalena de 'vrouw' van de Heere Jezus geweest is. Dat is godslastering en onteert de Heere. Blijf bij datgene wat de Bijbel zegt. Dan is er over Maria Magdalena genoeg te vinden: Een vrouw onder de macht van satan wordt door de Heere bevrijd en haar hele genegenheid en overgave behoort sindsdien haar Bevrijder en Verlosser toe.

Opdracht

- Een laatste keer spotten de Farizeeërs en Schriftgeleerden met de Heere Jezus als Hij aan het kruis hangt. Vul dat in op je lijst.
- Leg nog een speciale lijst aan (alleen voor dit gedeelte). Verzamel daarin alle informatie over Jozef van Arimathea vanuit de vier Evangeliën (zie Matth. 27:57-61; Mark. 15:42-47; Luk. 23:50-54, Joh. 19:38-42).

Verdenking

Een vers of gedeelte van het hoofdstuk moet ons in het bijzonder aanspreken, uitdagen, bemoedigen, bezig houden ...

'En heel vroeg op de eerste dag van de week kwamen zij bij het graf, toen de zon opging. En zij zeiden tegen elkaar: Wie zal voor ons de steen van de ingang van het graf weggrollen? En toen zij opkeken, zagen zij dat de steen weggerold was, want hij was heel groot' (Mark. 16:2-4).

In het gedrag van de vrouwen op de opstandingsdag kunnen we ons zeker goed herkennen. Heb jij niet ook al soortgelijke ervaringen opgedaan?

- 'En zij zeiden tegen elkaar: Wie zal voor ons de steen van de ingang van het graf weggrollen?' - We hebben een probleem: een reusachtige steen ligt er op de weg. Eerst beginnen we met elkaar te discussiëren hoe we het probleem op kunnen lossen (de steen weggrollen) of waar we hulp van kunnen verwachten ('Wie zal voor ons...').
- 'En toen zij opkeken' – Maar als we 'naar boven kijken', dus de Heere bij de zaak betrekken, kunnen we soms bijzondere ervaringen hebben ...
- 'zagen zij dat de steen weggerold was' - ... de steen is al weggerold! De Heere heeft al een oplossing gevonden. Misschien maken we een gevreesde situatie niet eens mee.
- 'want hij was heel groot'. – Was het probleem misschien alleen maar inbeelding? Nee, de steen was inderdaad heel groot. Het probleem was reëel! Maar de Heere en Zijn hulp zijn niet minder reëel voor het geloof!

De volgende keer worden alle lijsten nog compleet weergegeven zodat je alle antwoorden kunt controleren.

Michael Vogelsang

Antwoorden bij hoofdstuk 15

Vragen over de tekst

1. Pilatus erkende dat zij de Heere uit afgunst overgeleverd hadden.

2. Simon van Cyrene droeg voor de Heere het kruis een stuk van de weg naar Golgotha.

3. a) Zij zagen van verre toe; b) zij waren Hem gevolgd; c) zij hadden Hem gediend; d) zij waren met Hem naar Jeruzalem opgetrokken.

Opdrachten:

Lijst 3: De Farizeeërs bekritisieren de Heere bij iedere gelegenheid

- De Farizeeërs ergeren zich eraan dat de Heere zonden vergeeft (2:6-7)
- De Farizeeërs ergeren zich eraan dat de Heere met tollenaars en zondaren eet (2:16)
- De Farizeeërs stellen de vraag, waarom de discipelen van de Heere niet vasten (2:18)
- De Farizeeërs hebben er kritiek op dat de discipelen op de sabbat aren plukken (2:24)
- De Farizeeërs zoeken een aanklacht tijdens de genezing op de sabbat (3:1-6)
- De Farizeeërs zeggen dat de Heere bezeten is (3:22)
- Discussie met de Farizeeërs over de verontreiniging (7:1-13)
- De Farizeeërs verlangen een teken (8:11-13)
- De Farizeeërs beginnen een twistgesprek over scheiding (10:1-12)
- De hogepriesters en Schriftgeleerden proberen de Heere Jezus na de tempelreiniging om te brengen (11:18)
- De leiders van de Joden trekken de autoriteit van de Heere in twijfel (11:27-33)

- De Farizeeërs willen de Heere met een vraag over de belasting in een val lokken (12:13-17)
- De Farizeeërs en andere leiders veroordelen de Heere tot de dood (14:63,64)
- Enkelen mishandelen de Heere (14:65)
- Zij spotten met de Heere: 'Anderen heeft Hij verlost, Zichzelf kan Hij niet verlossen. Laat de Christus, de Koning van Israel, nu van het kruis afkomen, opdat wij het zien en gaan geloven'. (15:31,32)

Lijst 6: Jozef van Arimathea

- Een rijke man met name Jozef
- Van Arimathea, een stad der Joden
- Een aanzienlijk raadsheer
- Een goede en rechtvaardige man
- Hij had niet ingewilligd in de daad
- Een discipel van Jezus, maar uit vrees een verborgen discipel
- Hij verwachtte het Koninkrijk van God
- Hij ging moedig naar Pilatus
- Hij vroeg om het lichaam van Jezus
- Hij kocht fijn linnen
- Bij de volgende bezigheden helpt Nicodemus hem
- Hij nam het lichaam van Jezus van het kruis
- Hij wikkelt het in fijn linnen (met de zalf, die Nicodemus meegebracht had)
- Hij legde hem in zijn nieuwe graf dat hij in de rots had laten uithouwen
- In dit graf had nog nooit iemand gelegen
- Het graf was nabij de kruisigingsplaats
- Hij rolde een grote steen voor het graf
- Hij ging weer weg

Moslina > atheïst > Christin?

In november 2023 werd op nieuwssites vermeld dat Ayaan Hirsi Ali Christen was geworden. Misschien heb jij nooit van haar gehoord, maar een tijdlang was ze heel bekend in Nederland.

Ze kwam als toegewijde moslima vanuit Somalië naar Nederland, maar ze werd diep teleurgesteld in de islam. De aanleiding voor die ontgoocheling waren de aanslagen van 11 september 2001 waarbij duizenden mensen om het leven kwamen. Ze keerde de islam de rug toe en geloofde in geen enkele god meer; ze was atheïst geworden. Ayaan Hirsi Ali ging de politiek in en maakte samen met de later vermoorde Theo van Gogh een film over onderdrukking van vrouwen in de islam.

Ze bleef ruim twintig jaar atheïst, maar ontdekte dat ze 'de spirituele troost van religie' miste. Ze schrijft nu: 'Ik heb me tot het Christendom gewend, omdat ik het leven zonder spirituele troost uiteindelijk ondraaglijk vond. Het athe-

isme slaagde er niet in een eenvoudige vraag te beantwoorden: wat is de zin en het doel van het leven?'

Drie dingen vielen me op. Allereerst kon ik nergens vinden dat ze Christus als haar Redder heeft aangenomen. Ik hoop vurig dat ze geen religie heeft gezocht, maar de enige Redder! Dat zou geweldig zijn!

Ten tweede: bidden wij ook voor terroristen, atheïsten enz.? Christus wil immers ook hen redden!

Ten derde heeft ze gelijk: het atheïsme geeft geen antwoord op de belangrijkste vragen van het leven. Je zou wensen dat nog veel 'moderne' Nederlanders de moed hebben om die conclusie onder ogen te zien! En dat ze zich niet tot het Christendom wenden, maar tot Christus!

Erwin Luimes

Eerlijkheid

Een paar weken geleden is Maurits begonnen aan zijn opleiding machine-apparatenbouw. Tot nu toe geeft het werk hem veel plezier, ook al komt hij 's middags vaak erg moe thuis.

Vandaag zal hij weer veel te doen hebben, maar hij hoopt alles op tijd af te krijgen. Hij moet namelijk de bouwdelen, die hij in de afgelopen dagen heeft gemaakt, aan zijn praktijkbegeleider laten zien. Zijn collega's hebben dat al gedaan en zijn bezig met de volgende opdracht. Maurits was echter twee dagen ziek en is daarom nog niet zo ver als de anderen.

Het is een uur voor sluitingstijd als hij aan het laatste deel begint. 'Ook al wordt het krap, een uur moet lukken', denkt hij. Als hij bijna klaar is, stelt hij met schrik vast, dat er iets niet klopt. Hij ziet dat hij een boring op de verkeerde plek heeft geplaatst.

Wat moet hij doen? Hij weet dat zijn collega's hetzelfde onderdeel ook hebben gemaakt. Deze liggen allemaal daar achter op de werkbank. 'Ik zou ze gewoon kunnen verwisselen, dat zou beslist niemand merken'. Hij aarzelt en denkt: 'God zal het zien.' Maar de verleiding is groot. Zijn gedachten gaan alle kanten op.

'Nee, dat is het mij niet waard'. Vastberaden neemt hij zijn bouwdelen en gaat naar zijn praktijkbegeleider. Voor het mislukte deel krijgt hij weliswaar geen voldoende. Maar hij weet dat God hem om zijn eerlijkheid zal zegenen. En dat is hem meer waard dan de pluim van zijn praktijkbegeleider.

En alles wat u doet, doe dat van harte, als voor de Heere en niet voor mensen'
Kol. 3:23.

De verreijker van de duivel

De duivel is listig. Hij verleidt ons ertoe dat we ons van God afkeren en zondigen. En als we hebben gezondigd, doet hij er alles aan dat we niet met schuldbesef en belijdenis ons tot God keren. Om beide doelen te bereiken, gebruikt hij – bij wijze van spreken – een verreijker.

Ken jij de 'verreijker van de duivel'? Als we bezig zijn met iets kwaads, houdt de duivel zijn verreijker ons 'verkeerd om' voor: de zonde ziet er dan klein en onschuldig uit. Alsof hij zegt: 'Wat zit daar nou voor kwaad in? Dat stelt niks voor. Dat doet toch iedereen. Bovendien zal het maar een kort uitstapje zijn in het land van plezier. Wie ziet dat nou.' En zo lopen we in de val van de listige vijand. Maar het is nog maar nauwelijks gebeurd dat we gezondigd hebben, of

daar draait de duivel graag de 'verreijker' voor onze ogen om: de zonde verschijnt ineens enorm groot, onvergeeflijk, verschrikkelijk. Satan fluistert: 'Je bent te ver gegaan. Nu is er geen terug meer; het zal niet meer zo worden als vroeger. Dat moet je nu als schuld met je meezeulen.' En we aarzelen om onze zonde voor God te belijden en een nieuw begin met onze Heere te maken.

Satan is de leugenaar vanaf het begin. Al in de hof van Eden bagatelliseerde

hij de zonde en maakte die zoet door zijn leugenachtige woorden tegen Eva (Gen. 3:1-5). De mens viel in zonde en wordt sindsdien steeds weer door de duivel aangespoord tot het kwaad. Zo bracht hij Simon Petrus ertoe de Heere te verloochenen, en gaf hij Judas Iskariot in het hart Jezus te verraden (verg. Luk. 22:31, 34; Joh. 13:2). Nadat deze discipelen het kwaad hadden begaan, wilde hij ze tot wanhoop drijven, wat hem bij Judas Iskariot ook lukte (Mat. 27:5). Maar bij Petrus slaagde hij hier niet in, omdat Petrus geloofde dat door het gebed van de Heere zijn geloof niet zou ophouden (verg. Luk. 22:32).

God registreert elke zonde. En met elke zonde voldoen we niet aan Zijn maatstaf van heiligheid. Hij is 'te rein van ogen om het kwade aan te zien' (Hab. 1:13).

Laten we daarom uitkijken dat we de zonde niet relativiseren en bagatelliseren. Aan de andere kant kunnen we echter geen zonde doen die God niet zou kunnen vergeven en die groter zou zijn dan Zijn genade: '(...) maar waar de zonde is toegenomen, daar is de genade meer dan overvloedig geweest' (Rom. 5:20). Daarom: als wij gestruikeld zijn, laten we dan niet de moed verliezen, maar op de Heere vertrouwen. Die genadig vergeeft en een nieuw begin wil schenken. Zo blijft de verrekijker van de duivel zonder effect.

Gerrid Setzer

Taken voor jongeren in de samenkomsten

Dit onderwerp gaat over de Gemeente van God. Theorie en praktijk horen bij elkaar (zoals op alle gebieden van het leven). Dit artikel is bedoeld om wat praktische stof tot nadenken te geven met betrekking tot de samenkomsten.

Niets voor mij?

Als je een jonge vrouw bent, laat je dan niet afschrikken door de titel van dit artikel – lees als je blijft verder, want veel van wat in dit artikel staat, is ook voor jou bedoeld!

Als je een jonge man bent, laat je dan overhalen om na te denken over de verantwoordelijkheid die broeders in de samenkomsten hebben, en neem dan (op een dag) zelf deze verantwoordelijkheid met de hulp van de Heere.

Leiding

Het feit dat de titel van dit artikel met het woord 'taken' begint, geeft al de focus van deze titel aan. Voor ieder van ons is het bijwonen van de samenkomsten verbonden met verantwoordelijkheid. Als lid van het Lichaam

van Christus, als deel van Zijn Bruidsgemeente, als levende steen in het huis van God, ben je nooit een gewone 'bezoeker' die rustig kan gaan zitten en alles aan zich voorbij kan laten gaan! We komen samen in de Naam van de Heere Jezus. We zijn er omdat Hij daar is. Hoe zouden we daar dan niet-betrokken en mogelijk ongeïnteresseerd kunnen zitten? Toch kan er heel snel een gewoonte of onverschilligheid insluipen (ook in mijn leven), waardoor het belang van de samenkomsten als gemeente kleiner lijkt en we ons niet meer bewust zijn van onze verantwoordelijkheid.

Aanwezig zijn

Omdat wij wat ons werk en het samenkomen betreft de vrijheid hebben, is het voor ons gemakkelijk om regelmatig de samenkomsten van de gelovigen bij te wonen – zolang gezondheidsbeperkingen of beroeps- of familieverplichtingen dit niet verhinderen.

Wanneer we dan nog eens opnieuw beseffen dat we niet gewoon maar naar

Ik ben verblijd, wanneer zij tegen mij zeggen: Wij zullen naar het huis van de HEERE gaan! Psalm 122:1

'een of andere afspraak' gaan, maar onder de aanwezigheid van onze Heere en Verlosser mogen komen, dan zouden deze 'ontmoetingen' elke week de

hoogste prioriteit moeten hebben. Uiteindelijk is het een vraag van het hart: wie is er belangrijker voor mij, de mensen met wie ik samenkom, of de Heere Jezus? Is mijn vrije tijd belangrijker voor mij dan de Heere Jezus? Is mijn 'welzijn' (hoe ik het ook definieer) belangrijk voor mij of voor de Heere Jezus?

Aandacht

Wanneer we samenkomsten bijwonen, rijst er een andere vraag: hoe zitten we daar? Wat is de houding van het hart die mij en jou kenmerkt? Sommige factoren die ons afleiden, zijn niet zo gemakkelijk uit te schakelen. Andere storende invloeden zijn wel gemakkelijk uit te schakelen, bijvoorbeeld het trillen van je gedempte smartphone in je tas of die vermoeidheid na weer een nacht te weinig slaap. Maar misschien

houden zorgen en problemen je bezig die niet zo gemakkelijk 'opgelost' kunnen worden. Probeer dan biddend te beseffen dat je nu in de aanwezigheid van de Heere Jezus komt en daadwerkelijk bij Hem bent. Hij zal je concentratie en Zijn zegen geven.

Nog een andere gedachte: er is nergens anders iets groters dan in de aanwezig-

heid van de Heere Jezus te zijn – ongeacht of we nu zijn samengekomen om het 'brood te breken', of dat Hij tot ons spreekt of dat we bijeenzijn om ons hart voor Hem uit te storten. Het is dus absoluut waardevol en heilzaam als we met ons hele hart en volledige concentratie aan de bijeenkomsten deelnemen (hoewel het duidelijk is dat ieder van ons zich soms in een betere en soms in een slechtere situatie bevindt).

Voorbereid zijn

Het idee van voorbereiding op de taken in de gemeenten sluit naadloos aan bij de aandachtige en actieve aanwezigheid in de samenkomsten. Je zou kunnen zeggen dat de voorbereiding thuis en de gezegende deelname aan de samenkomsten in zekere zin afhankelijk van elkaar zijn. Hoe meer ik persoonlijk bezig ben met het werk van de Heere Jezus, met het Woord van God en ook met voorbede voor anderen, hoe groter de kans dat ik de uren van het samenkomen als levendig en gezegend ervaar.

Concreet betekent dit voor jou als jonge zuster: lees je Bijbel, houd je bezig met de Persoon en het werk van de Heere Jezus en bid (in stilte) voor alle noden die God je in je hart geeft. Je zult ervaren hoe broeders, als de 'mond van de gemeente', ook jouw gedachten, gevoelens en zorgen uiten door wat ze bidden of door een bepaald lied op te geven. En als je enige zwakte in de broeders opmerkt, is je gebed des te noodzakelijker. Hoe mooi is het als je dan misschien ervaart dat de Heere je gebeden verhoort.

Voor ons als broeders betekent het dat wij ons ook bezighouden met de Persoon en het werk van de Heere Jezus, met het Woord van God zelf en met de zorgen van de broeders en zusters. Hieruit zullen zorgen 'ontstaan' die vervolgens ook een plaats kunnen krijgen in de samenkomsten. Dit begint op kleine schaal: misschien is het je tijdens het lezen van je Bijbel 's ochtends opgevallen dat de Heere Jezus met Zijn bloed mensen voor God heeft gekocht 'uit elke stam, taal, volk en natie' (Op. 5:9). Dan zou je Hem daarvoor in de samenkomsten kunnen bedanken. Je hebt gehoord over een boekentafel in een naburige stad volgend weekend en je hebt er sindsdien zelf voor gebeden. Als je hieraan wilt meewerken, waarom breng je dit punt dan niet tijdens de gebedsbijeenkomst in eenvoudige woorden voor 'de troon van de genade'?

Afhankelijk zijn
Het is een voortdurende uitdaging voor ons allemaal, broeders en zusters, om ons leven te leiden in afhankelijkheid van de Heere Jezus.

We spreken graag over de leiding van de Heilige Geest met betrekking tot de samenkomsten als Gemeente. Immers, overal waar de Heere Jezus als autoriteit wordt erkend, zal het zo zijn dat (ondanks al onze menselijke tekortkomingen) de Heilige Geest het verloop van de samenkomsten leidt. Maar deze leiding door de Heilige Geest moet een realiteit zijn in het persoonlijk leven van elke individuele gelovige. Daarom spreekt Gods Woord ook over de leiding van de Geest in de eerste plaats met betrekking tot het persoonlijk leven van de heiligen (vgl. Rom. 8:14; Gal. 5:18).

Als we kijken naar de mannen en vrouwen uit de Bijbel die zich lieten leiden door de Geest van God, dan zien we telkens weer dat zij wachtten op Gods leiding. Het is dus een goed principe voor ons, broeders in de samenkomsten, om te wachten op elkaar en vooral op de leiding van de Heilige Geest. Het gaat er niet om een lied op te geven omdat 'ik het zo mooi vind' of omdat het 'zo goed past'. Misschien past het goed, maar is het niet het juiste moment. Sommigen hebben weleens meegemaakt dat het lied dat ze op hun hart hadden, 'nog beter paste' na het lezen van een Bijbelgedeelte of na een gebed en toen 'op zijn plaats' was.

We moeten ons ervan bewust zijn dat er geen vaste formule bestaat voor deelname aan de bijeenkomsten. Alles moet gebeuren onder leiding van de Heere Jezus, tot Zijn eer en uiteindelijk tot opbouw van de broeders en

zusters. Toch moeten wij ons als jonge broeders niet op de achtergrond houden, maar duidelijk onze verantwoordelijkheid nemen: 'Ik wil dan dat de mannen op alle plaatsen bidden (...)' (1 Tim. 2:8).

Misschien zouden we kunnen zeggen dat deelnemen aan de samenkomsten meestal begint met bidden tijdens het bijeenzijn. Maar zelfs een psalm, een lied of misschien op een bepaald moment, een (korte) bijdrage met woorden is de verantwoordelijkheid van ons (jonge) broeders. Het kan zijn dat we af en toe het doel missen en (hopelijk) gecorrigeerd worden door oudere broeders – laten we dat van harte accepteren. Dit soort ervaringen bevorderen de voorzichtigheid en brengen ons dichterbij de Heere. Maar ze moeten onze fundamentele bereidheid om 'overvloedig te zijn in gaven tot opbouw van de gemeente' (1 Kor. 14:12)

Ik wil dan dat de mannen op alle plaatsen bidden(...)
(1. Tim. 2:8)

niet in de weg staan.

Voor jou (jonge) zuster: zonder je gebeden en je eigen persoonlijke nabijheid tot de Heere Jezus is de openbare bediening door de broeders in de samenkomsten alleen zeer beperkt mogelijk. Als wij als gemeente zijn bijeengekomen voor de Heere Jezus en

ons alleen door Hem willen laten leiden, dan maak jij als zuster daar zonder meer onderdeel van uit.

Conclusie
Omdat dit artikel maar een paar korte aansporingen kan bieden, besluiten we met de kerngedachte: het hangt allemaal af van de houding van het hart! Als jonge broeders en zusters

willen wij van harte daar zijn waar de Heere Jezus beloofd heeft aanwezig te zullen zijn. Op die plek moet alles ondergeschikt zijn aan Zijn gezag. Dan kan Hij, in die geest van afhankelijkheid en nederigheid, de broeders tot Zijn eer gebruiken als 'mond van de gemeente'.

Fokko Peters

De doodzieke graaf

Een ernstig zieke graaf liet een predikant komen om met hem over religieuze thema's te spreken. Hij benadrukte echter direct dat hij van Jezus Christus niets wilde horen. – 'Kan ik dan met u over God praten?', vroeg de predikant. Dat stond de graaf toe. Hij zei dat hij 'het hoogste Wezen' steeds had vereerd. Zo kon de predikant de zieke van de liefde van God vertellen. Dat deed de graaf goed en hij wenste spoedig weer te worden bezocht.

Bij het tweede bezoek sprak de predikant over de wijsheid, almacht en alwetendheid van God. Bij het derde bezoek tenslotte ging hij met name in op de heiligheid en gerechtigheid van God – 'Want de toorn van God wordt geopenbaard vanuit de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van de mensen'. Dat raakte het geweten van de zieke graaf, en hij zag in dat hij met zijn levensschuld voor God niet kon bestaan (Rom. 1:18).

Na enkele dagen werd de predikant opnieuw geroepen. Toen trof hij de graaf aan in grote angst en gewetensnood:

'Is er dan geen weg tot redding voor mij?', was zijn eerste vraag. – 'Jazeker, God zij dank! Maar dan moet ik u van Christus, de Heere, vertellen'. Nu eindelijk was de zieke bereid de reddende boodschap van Christus te horen – van de Verlosser Die gekomen was om 'te zoeken en zalig te maken wat verloren is' (Luk. 19:10).

Vol verlangen nam de graaf de goede boodschap in het geloof aan en vond de lang verwachte vrede.